

	моделі	алгоритми
Фундамент для аналізу	Матрична алгебра	Булева алгебра
Суб'єкт прийняття рішень	Індивід	Група
Роль клієнта	Ігнорування	Зворотній зв'язок
Рівень конкуренції	Багато клієнтів і продавців	Мало клієнтів і продавців
Основна мета діяльності	Максимізація прибутку	Високопрофесійне надання послуг

* складено за даними джерела [4]

В управлінській практиці банківських установ головна увага при обґрунтуванні ціноутворення на кредитні продукти належить економічному аналізу. Однак не слід нехтувати поведінкові та психологічні аспекти при прийнятті відповідних управлінських рішень, адже клієнти схильні порушувати принципи раціонального вибору.

Список використаних джерел:

1. Trynchuk V., Khovrak I., Dankiewicz R., Ostrowska-Dankiewicz A., Chushak-Holoborodko A. The role of universities in disseminating the social responsibility practices of insurance companies. *Problems and Perspectives in Management* 2019, 17(2):449-461
2. Тринчук В.В. Ховрак І.В. Соціальна відповідальність як стратегічний пріоритет розвитку страхового бізнесу. *Страхова справа*. – 2018. – № 4 (72). – С. 24-27.
3. Ховрак І.В. Кузів О.А. Архітектура репутаційного капіталу банківських установ. *Економіка. Фінанси. Право*– 2018. – № 4/3. – С. 16-19.
4. Woodside Arch G. (2014). *The General Theory of Behavioral Pricing: Applying Complexity Theory to Incorporate Heterogeneity and Achieve High-Predictive Validity*. Boston College. Retrieved from: <https://espace.curtin.edu.au/>

Кулина Г.М., к.е.н., доцент кафедри ФМС
Тернопільський національний економічний
університет, м. Тернопіль, Україна

МОДИФІКАЦІЯ РОЛІ МЕНЕДЖЕРА ОРГАНІЗАЦІЇ В НЕОЕКОНОМІЦІ

Соціально-економічні перетворення, які обумовлені індустріалізацією та цифровізацією, торкаються усіх без винятку сфер життєдіяльності світової спільноти в контексті забезпечення креативного добробуту останньої. Визначальними рисами нової економіки є: продуктивність, яка все більшою мірою залежить від використання досягнень науки і техніки, якості інформації та менеджменту; перехід виробників і споживачів від матеріального виробництва в інформаційну діяльність (у розвинених капіталістичних країнах); глибока трансформація організації виробничого процесу, яка полягає у заміні стандартизованого масового виробництва гнучким і вертикально інтегрованою організації горизонтальними мережними взаєминами між підрозділами; глобалізація, у відповідності з якою усе організовується незалежно від кордонів; революційний характер технологічних змін, центральне місце в якому посідають

інформаційні технології, здатні змінювати матеріальну основу сучасного світу [1, с. 16-17].

Вважаємо, що прискорений інформаційний розвиток екосистем висуває нові вимоги й до майбутніх менеджерів, адже від їх професійних знань і ціннісних орієнтацій залежить успіх бізнес-процесів в організаціях. Перш за все це стосується питання перманентного навчання упродовж всього життя, яке необхідно поєднувати із творчістю, вмінням працювати у команді та особистою відповідальністю за отримані результати. Більше того, Т.М. Глушман окреслює три рівні сформованості менеджера до професійної діяльності – низький, середній та високий [2, с. 12]. Згідно першого, майбутні управлінці недостатньо усвідомлюють мотиви власної професійної діяльності, не об'єктивно оцінюють готовність до професійної діяльності, що обумовлює відсутність індивідуального стилю управління. Наступний – середній рівень – характеризується зацікавленістю керівника до розвитку професійної культури, оцінкою власних професійних обов'язків та роду зайнятості. Високий рівень передбачає: глибоке розуміння сутності професії менеджера організацій майбутнім управлінцем, сформованість професійних компетентностей і усвідомлення морально-етичних норм управління, вміння організації професійної діяльності та самоаналіз прийнятих рішень, відповідальність за отриманий результат. Відтак, ті фахівці, які відповідають останньому високому рівню сформованості менеджера до професійної діяльності і виступають тими управлінцями, які можуть конкурувати в неоекономіці та спроможні досягнути найвищих результатів.

Варто підкреслити, що ефективне управління повинно відбуватись не лише в комерційних структурах, а й організаціях соціальної сфери, адже воно дозволяє забезпечити соціальні трансформації в суспільстві, громаді чи житті окремо взятого громадянина. Водночас, професійна діяльність менеджерів соціальної сфери покликана сприяти пошуку та більш ефективному використанню ресурсів для задоволення індивідуальних чи суспільних потреб та реалізації принципу соціальної справедливості в соціумі.

При цьому, ефективне управління соціальною організацією передбачає сформованість у менеджерів певної сукупності навичок і здібностей, до яких відносимо: вміння управляти собою та підлеглими (навчати і розвивати); наявність чітких особистих цінностей і професійних компетентностей; усвідомлення морально-етичних норм управління і сучасних управлінських підходів; здатність встановлювати чіткі особисті цілі, чинити вплив на оточуючих, формувати і розвивати ефективні робочі групи; готовність до інновацій та інформаційних змін.

Загалом основні завдання, які стоять перед сучасними менеджерами організацій в процесі їх професійної діяльності полягають у наступному:

- по-перше, вміле використання стратегічного мислення задля планування бізнес-процесів організації з урахуванням майбутнього розвитку соціальної сфери та екосистем;

- по-друге, моніторинг бізнес-середовища з метою визначення і своєчасного реагування на неочікувані зміни та внесення відповідних коректив, виходячи з нових умов функціонування;

- по-третє, імплементація інноваційного мислення та сприяння ініціативності співпрацівників за рахунок саморозвитку, самонавчання, самовдосконалення. У цьому контексті вирішальну роль відіграє апробація сучасних методик і технологій управління;

- по-четверте, розвиток командного духу та прояв лідерських здібностей, адже на сьогодні менеджери мають навчитись працювати і як члени команди, і як її лідери. За рахунок створення відповідних умов, розробки й апробації ефективної мотиваційної політики менеджери забезпечать творче зростання підлеглих. У підсумку, це сприятиме більш ефективній організації праці, забезпеченню кращих результатів.

Таким чином, в умовах неоекономіки простежується модифікація ролі і призначення менеджерів організації. Це проявляється в розвитку нових професійних якостей і навичок, а також розширенні фахових компетентностей, які б відповідали сучасним запитам і потребам.

Список використаних джерел:

1. The Information Economy and the New International Division of Labor / Castells M. eds. // The New Global Economy in the Information Age: Reflections on our Changing World. Pennsylvania: The Pennsylvania State University Press, 1993. P. 15–19.

2. Глушман Т.М. Компоненти професійної культури майбутнього менеджера // Scientific Journal «ScienceRise: Pedagogical Education». 2016. № 5 (1). С. 8–13.

Кухарчук І.О., Петрук Т.А., студентки
Науковий керівник: Підкамінний І.М.,
д.екон.н., доцент Київський національний
торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна

ЕКОЛОГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

За оптимальне функціонування будь-якого підприємства та підвищення його економічного потенціалу відповідають безліч сфер та ланок, що потребують відповідного розвитку і взаємодії. Однією з таких складових підприємства є система екологічної безпеки, частиною якої є екологічний менеджмент, що відповідає за розв'язання екологічних проблем промислового виробництва.

Його метою є мінімізація негативних впливів діяльності підприємства на навколишнє природне середовище. Слід звернути увагу на те, що під системою екологічного менеджменту підприємства мається на увазі впровадження інноваційних енергоощадних та природоохоронних технологій, що зробить виробництво економічно вигідним, екологічно безпечнішим та соціально необхідним.